

Klaniam sa ti vrúcne

Fr. Žaškovský (1819 - 1887):

Manuale Musico-liturgicum 1853, str. 148

Mikuláš Schneider-Trnavský
(*1881)

1. Kla-niam sa ti vrúc - ne, Bo-že ve-či - tý, pod spô-so-bom chle - ba
2. Zrak môj i chuť chce - ly, by ma o-kla-mať, a - le sluch ma u - čí
3. Na krí - ži sa skry - lo sa-mé božstvo len, tu i člo - ve - čen - stvo

1. z lás-ky u - kry - tý! Srd-ce mo-je te - be sa len od-dá - va,
2. pev-nú vie-ru mať. Ve-rím, čo Syn Bo - ží u - sta - no - vil nám,
3. skry - té zbožňu - jem. Vo - bo - je ja ve - rím, Bo - že vzne - še - ný

1. že si Pá - nom je - ho, vďač - ne u - zná - va. 1. va.
2. ten kla - mať ne - mô - že, kto je prav - da sám. 2. sám.
3. a pro - sím, čo pro - sil lo - tor skru - še - ný. ný.

4. Ó, pamiatka smrti Krista Ježiša,
chlieb náš živý, sladkosť sveta najvyššia,
[daj, nech duch môj vždy len tebou sa živí,
po sladkosti tvojej vždy je dychtivý:]

5. Ó, Baránku Boží, Kriste, Pane môj,
v neskonalej láske dnes sa so mnou spoj.
[Tvojej krvi stačí kvapka jediná,
aby s všehomíra smyla sa vina.:]

6. Ako Tomáš rany ja tu nevidím,
predsa ťa vyznávam, že si Boží Syn.
[Rozmnož vo mne vieru, i nádej k tebe,
láskou srdce tiahni do neba k sebe.:]